

Ôsmy deň

Milujme svoju zborovú rodinu tak, ako ju miluje Ježiš

„Tí, čo prijali jeho slovo, boli pokrstení a v ten deň sa pridalo k nim asi tritisíc duší. Neustále sa venovali učeniu apoštolov, bratskému spoločenstvu, lámaniu chleba a modlitbám.

Všetkých sa zmocňovala bázeň, lebo prostredníctvom apoštolov sa dialo veľa zázrakov a znamení. Všetci, čo uverili, boli pospolu a mali všetko spoločné. Predávali svoje pozemky a majetky a rozdeľovali z toho všetkým podľa toho, koľko kto potreboval. Deň čo deň svorne zotrúvali v chráme, po domoch lámali chlieb a spoločne jedávali pokrm s radosťou a úprimným srdcom. Chválili Boha a tešili sa priazni celého ľudu. A Pán deň čo deň pridával k ich spoločenstvu tých, ktorí mali byť spasení.“
(Sk 2,41–47)

„Keď sa Kristova milosť prejaví v slovách a skutkoch veriacich ľudí, svetlo zažiarí tým, ktorí sú v tme; lebo kým ústa zvestujú Božiu chválu, ruky konajú dobročinnosť, aby zachránili hynúcich. Keď na Turíce Duch Svätý zostúpil na učeníkov, nikto nehovoril, že to, čo má, je jeho vlastné. Všetko, čo mali, venovali na rozvoj tejto úžasnej obnovy. A tisíce ľudí sa obrátili za jediný deň. Keď dnes veriaci konajú v tom istom Duchu a rovnako štedro dávajú Bohu z toho, čo mu patrí, vykonané dielo bude mať ďalekosiahly dopad.“ (Manuskript 95, 1907, ods. 17) „Posolstvo prvého anjela zo 14. kapitoly Zjavenia, ktoré oznamuje čas Božieho súdu a vyzýva ľudí, aby sa báli Boha a uctievali ho, malo oddeliť pravý Boží ľud od zhubných vplyvov sveta a prebudiť v ňom záujem, aby poznal svoj bezbožný stav a odpadnutie od Boha. Týmto posolstvom Boh varoval cirkev. Keby bola posolstvo prijala, mohlo viesť k náprave všetkého, čo ju od Boha oddeľovalo. Keby boli členovia cirkvi prijali nebeské posolstvo, pokorili sa pred Pánom a úprimne sa snažili pripraviť, aby mohli v Božej prítomnosti obstať, bol by sa medzi nimi prejavil Duch Svätý a Božia moc. Cirkev by sa bola opäť zjednotila vo viere a láske ako za čias apoštolov, keď veriaci boli „jedno srdce a jedna duša“ a „neohrozene hlásali Božie slovo“ a „Pán pridával deň čo deň zachránených k tomuto spoločenstvu“ (Sk 4,32.31; 2,47). (Veľký spor vekov, str. 250; GC 379)

„Veriaci si mali navždy uchovať lásku, ktorá naplnila srdcia apoštolov po zoslaní Ducha Svätého. Mali pokračovať v ochotnej poslušnosti nového prikázania: „Ako som ja miloval vás, aby ste sa aj vy navzájom milovali“ (Ján 13,34). Mali byť tak úzko spojení s Kristom, aby boli schopní splniť jeho požiadavky. Sila Spasiteľa, ktorý ich mohol ospravedlniť svojou spravodlivosťou, mala byť vyvýšená.“ (Svedectvá pre cirkev, zv. 8, s. 241)

„Keď učeníci po vyliatí Ducha Svätého šli hlásať živého Spasiteľa, ich jediným prianím bolo zachraňovať ľudí. Tešili sa z priateľského spoločenstva svätých. Boli k sebe navzájom láskaví, ohľaduplní, nesebeckí a pre pravdu ochotní priniesť akúkoľvek obeť. Vo vzájomnom každodennom styku prejavovali lásku, k akej ich nabádal Kristus. Nesebeckým správaním, slovami a skutkami sa snažili podobnú lásku prebúdzajť aj v iných ľuďoch.“ (Poslovie nádeje, str. 315–316; AA 547)

Modlitby

Prosme Boha, aby naplnil naše srdce láskou, ktorú potrebujeme, aby sme mohli podporovať ľudí, ktorých povoláva do tohto prorockého hnutia posledných dní.

Modlime sa, aby nám v rodine alebo medzi priateľmi Duch Svätý pomohol milovať sa navzájom slovami i skutkami.

Modlime sa, aby nás Duch Svätý usvedčil z našej ľahostajnosti a viedol nás k tým, ktorí v našej cirkevnej rodine potrebujú nejakú pomoc.

Prosme Boha, aby nám ukázal jednu vec, ktorú môžete urobiť, aby sme naplnili potreby niekoho z našej zborovej rodiny.